

Opdragelse. Jeg kjender Intet værre, som man pædagogisk set kan gjøre, og da en af Forslagsstillerne er Pædagog, vil han vistnok indrømme mig det — naa, jeg troede at det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl) havde været en af Forslagsstillerne, jeg ser, at det ikke er Tilfældet, jeg sigtede egentlig til ham — (Singer sen: Højmark). Ja, jeg sigtede til det ærede Medlem, jeg nævnte. Naar man nu f. Ex. har en Dreng, som man skal undervise, og denne Dreng har nogen Tilhøielighed til Uvornhed, men det viser sig Dag for Dag, Aar for Aar, at Drengen kæmper med sig selv og bliver bedre og bedre, hvorledes tror man saa, at man faar ham til et rigtig godt Menneſte? Tror man, at man faar ham dertil ved at kaste sig over ham ned: Du skal, i Stedet for at lade Willien til det Gode gaa frem ved velvillig Paavirkning, og som det gaar den uvorne Dreng, gaar det ogsaa Uvornheden i Samfundet lige overfor Kong Alkohol. De kunne irritere, hvis de gribe for rask ind med: Du skal, i Stedet for at fortsætte og understøtte Bestræbelserne for at vise Drikkeriets, det virkelige Drikkeriets Fordærvelse. De kunne komme til at naae lige det Mødsatte af det, som de med deres gode Willie tilsigte ved Lovens Bestemmelser. — Der er en Bestemmelse i § 5, som jeg vil nævne; det er den: „Singen maa herefter optræde som Vært for Foreninger eller Klubber og til disse udfænte eller lade udfænte alkoholistiske Drikke uden dertil o. s. v.“ Denne Bestemmelse er efter min Formening ikke syldig nok, det vil jo Udvalget kunne undersøge, men Tanken gaar i en rigtig Retning. Det er ogsaa efter min Formening en rent latterlig Bestemmelse i vor Lovgivning, at man skal have Bevilling, betale Pengene i dyre Domme for at kunne udfænte Brændevin, at man skal lukke Kl. 10, 11, 12 — det kan Politimesteren bestemme — og at der ikke der maa ske nogen Uorden for dem, der bo i Huset eller for Omverdenen. Men er der 10—20 Alkoholister eller andre lystige Brødre eller Moralister paa andre Omraader, saa kunne de danne en Forening og leie sig ind paa første Sal midt ind i et Komplex af Bygninger og holde Drikkegilder. Singen kan forstyrre dem, Singen kan forhindre dem i at holde aabent hele Natten og drikke sig fulde, det er en Forening, der er beskyttet af Foreningsfriheden. Det er ganske vist paa en Maade „lige Afgang til Erhverv“, men i Virkeligheden er det aldeles ikke lige Afgang for dem, der besatte sig med disse Erhverv, og dette vil gaa ud over andre ligesaa vigtige Foranstaltninger til Bævn om Orden og Sædelighed her i Landet. Denne Omgaaelse af de almindelige Nærings-

bestemmelser har særlig i de senere Aar taget en stærk Vært og faaet Domtolerens Villigelse. Det kan ikke rammes af disse Bestemmelser her, der maa mere syldige Bestemmelser til. — Det kan være muligt, at der kan komme noget Godt ud af denne Lov, det skal jeg ikke modsigte. Jeg skal ikke med et eneste Ord betvivle de ærede Forslagsstilleres velvillige Hensigt. Jeg vil med de Bemærkninger, jeg har gjort, kun rette en ærbødig Advarsel til det høje Thing mod at fremture i den Tankegang, der gaar gennem mange Lovforslag, Love og Forhandlinger fra de senere Aar, og som gaar ud paa, at man ved et Statens udvortes „Du skal“, ledsaget af fornødent Politii, Oriahed, Plakater og Myndighed, kan forbedre Samfundets indre Liv.

Judeuigrisministeren (Singer s Lev):

Den Tødents, som ligger bag dette Lovforslag, kan jeg meget godt anerkjende og ogsaa støtte. Jeg nævner ikke Tvivl om, at der er forskjellige Maader, paa hvilke man kan søge at faae Drikkeriet indskrænket, dels ved direkte Bestatning af Spiritus og dels ved at give Bestemmelser om, hvorledes Handel med Spiritus og Beværtning skal ordnes. Det er jo nemlig Noget, vi kjende allerede nu. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) tager noget feil, naar han siger, at man her kommer ind paa en helt anden Bane end ellers. Man kommer ganske vist langt længere ind paa Banen, end man er nu, men det har jo dog hidtil ingenlunde som Regel været fri Næring at sælge Brændevin eller holde Beværtning. Jeg kan altsaa fuldkommen være enig i, at man kan gaa den anden Side maa jeg sige, at naar man vil ind paa at lovgive i denne Retning, saa skal man tage sig i Agt for at give Bestemmelser, som man ikke kan vente nogenlunde overholdte, og jeg tror, at i saa Henseende er Lovforslaget alt Andet end heldigt. Det er ogsaa fra forskjellige Sider erkjendt, at der er foreslaaet Et og Andet her, som man ikke i det praktiske Liv kan føre igjennem, og dette kan have sine Misligheder. Nu kan der spørges om, hvorledes det staar til med Udrueligheden her i Landet, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds slog jo fast, at Folk bare gaaede frem i Udruelighed i den sidste Menneſtealder, eller i alt Fald i den senere Tid; dette vil jeg dog sætte et meget stort Spørgsmaals-tegn ved. Det ærede Medlem udmalede det noget nærmere og sagde, at for en Menneſtealder siden eller endnu længere tilbage, da